

емоційність висловлювань тощо. Крім того, рольова гра створює сприятливий психологічний клімат на занятті, збуджує інтерес до вивчення предмета, прагнення до участі у спілкуванні. Проте слід пам'ятати, що рольова гра є лише засобом для оволодіння іншомовним спілкуванням, максимально наближеним до реального, тому на кожному етапі роботи студенти повинні залучатися до спілкування з власної ініціативи, розпитуючи один одного і домовляючись про екскурсії та подорожі, обмінюючись враженнями від спектаклю чи фільму на основі подій, що відбувалися в реальній дійсності.

Отже, рольова гра допомагає спілкуванню, сприяє передачі накопиченого досвіду, одержанню нових знань, правильній оцінці вчинків, розвитку комунікативних навичок людини, її пам'яті, уяви, таких рис, як колективізм, активність, дисциплінованість, спостережливість, уважність. Крім того, що рольові ігри мають величезну методичну цінність, вони просто цікаві як викладачеві, так і студентіві.

Список використаних джерел:

1. Проблеми викладання іноземних мов у немовному вищому навчальному закладі: матер. Всеукр. наук.-практ. конф., 18 березня 2011 р. – К.: Вид-во Нац. авіац. ун-ту «НАУ-друк», 2011. – С. 188.
2. Сура Н. А. Методичне забезпечення та організація навчання курсу професійно орієнтованого спілкування іноземною (англійською) мовою у ВНЗ // Вісник ЛДПУ ім. Т. Г. Шевченка. – 2003. – № 7(63). – С. 205–207.

Бубела Р.І.

викладач,

Львівський державний університет фізичної культури

МОТИВАЦІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У НЕМОВНОМУ ВНЗ

На сучасному етапі розвитку суспільства, під час глобалізації усіх сфер суспільних відносин відбувається підвищення уваги до вивчення іноземної мови, і проблема мотивації у навчанні іноземної мови стає досить актуальною. Сучасний професіонал має бути не лише носієм спеціальних знань та вмінь, але і перш за все, активним соціальним суб'єктом, котрий прагне до творчого виконання своїх професійних обов'язків та особистісно-професійного саморозвитку, що є можливим лише за умов достатньо високого рівня професійної мотивації. З огляду на це, проблема формування мотивації до вивчення іноземної мови студентами є однією із актуальних у процесі становлення особистості майбутнього спеціаліста. У зв'язку з цим одним із важливих завдань підготовки фахівців було і залишається завдання вивчення іноземних мов не лише в мовних, але й в немовних ВНЗ. В сучасних умовах перед викладачем іноземної мови постає завдання пошуку і дослідження

нових для нього педагогічних аспектів, котрі зможуть забезпечити ефективність викладання.

Поняття мотивації є надзвичайно актуальним на сучасному етапі вивчення проблем методики навчання іноземних мов. Мотивація відіграє величезну роль при вивченні будь-якої навчальної дисципліни, і іноземна мова не є винятком. Мотивацію розглядають як систему спонукальних імпульсів, що спрямовують навчальну діяльність. І. А. Зимня визначає мотивацію як «запускний механізм» будь-якої діяльності людини, чи то праці, спілкування чи пізнання. На думку І. А. Зимньої, «живить і підтримує мотивацію відчутний, реальний, поетапний та кінцевий результат. За відсутності успіху мотивація згасає і це негативно позначається на виконанні навчальної діяльності. Крім потреб, мотивів та цілей, в якості спонукачів поведінки людини розглядають також інтереси, бажання і наміри» [1, с. 5].

У немовному ВНЗ при викладанні іноземної мови, мотивація студентів має важливе значення, а зокрема її підвищення на практичних заняттях з даної дисципліни. Відомо, що у немовному ВНЗ під час вивчення іноземної мови виникають певні проблеми, що зумовлені наступними чинниками [2, с. 161]:

- у непрофільному ВНЗ студенти роблять акцент на фахових дисциплінах, до яких іноземна мова не належить. При вивченні ж іноземної мови, як і інших непрофільних дисциплін, у більшості студентів присутня виключно зовнішня мотивація (тобто, студенти вивчають її лише для того, щоб отримати кращу оцінку на іспиті, а не через особисту зацікавленість у самій дисципліні);

- у немовних ВНЗ, як правило, в одній групі навчаються студенти з різним рівнем володіння іноземною мовою (від сильного до слабкого), з різними здібностями до даної дисципліни, що також впливає на їх мотивацію, внаслідок чого викладачу буває важко визначити оптимальне навантаження на кожну тему, кожне заняття, так щоб цікаво було як сильним студентам, так і середнім і слабким;

- обмежена кількість годин, що виділяється на дисципліну «іноземна мова» у немовному ВНЗ не дозволяє опанувати її на належному, професійному рівні.

До основних видів мотивації, які виділяються психологами, належать **внутрішня і зовнішня мотивації**. Внутрішні мотиви розвиваються під впливом власних думок студента, його прагнень, переживань, виникнення певних потреб, в результаті чого з'являється усвідомлення внутрішньої необхідності. Мотив може бути позитивний і негативний. Основні фактори, що сприяють формуванню у студентів позитивних мотивів до вивчення іноземної мови, такі: розуміння цілей навчання; зміст навчального матеріалу; зацікавленість предметом; професійна спрямованість; емоційна форма проведення занять викладачем; усвідомлення важливості отриманих знань; оцінка знань; величезне бажання вивчати іноземну мову, без знання якої неможливо жити в сучасному світі.

Зовнішні мотиви не пов'язані зі змістом навчального матеріалу. До них відносяться: обов'язок (студент повинен вивчати даний предмет, щоб

отримати залік, скласти іспит); оцінка (прагнення набрати якомога більше балів за модуль, за семестр); використання іноземної (переважно англійської) мови як засобу отримання та обміну інформацією, користування комп'ютером та мережею Інтернет для отримання знань в різних галузях науки і техніки, користування різними програмами для виконання розрахунків, курсових проектів і навчальних завдань; вивчення англійської мови з метою кар'єрного росту чи з метою знайти роботу за кордоном; вивчення мови з метою здійснення туристичних подорожей, для спілкування з іншими людьми; соціальний мотив (студент усвідомлює соціальну значимість вивчення англійської мови); підвищення навичок розмовної мови для участі в міжнародних конференціях і зустрічах; самоствердження (студент вчить мову, щоб досягти визначеного положення в житті), тощо [3, с. 161].

Зовнішня мотивація зумовлена обставинами, які примушують студента вчити слова, читати текст, робити вправи часто всупереч бажанню, настрою, самопочуттю і зайнятості. Внутрішня мотивація переважає над іншими мотивами, забезпечує успішну навчальну діяльність, викликає задоволення від самого процесу навчання та результатів своєї праці.

Особистий досвід свідчить про те, що для ефективного вивчення іноземної мови (як і будь-якої іншої навчальної дисципліни) вирішальне значення має внутрішня мотивація. Адже, коли студент вивчає цю дисципліну тільки для того, щоб «скласти іспит і забути», він не отримає не лише задоволення від процесу навчання, але й відповідних знань.

Таким чином, щоб досягти кращих результатів потрібно до кожного студента застосовувати індивідуальний підхід. Серед основних засобів підвищення внутрішньої мотивації на заняттях з іноземної мови можна виділити наступні:

- пояснення студентам важливості оволодіння іноземною мовою на належному рівні для їх майбутньої кар'єри;
- постійне заохочення активної роботи студентів на заняттях з іноземної мови (особливо це актуально під час навчання слабких студентів та тих, яким важко дається оволодіння продуктивними видами мовленнєвої діяльності);
- постійне використання засобів активізації мовленнєвої діяльності студентів на заняттях з іноземної мови, мета яких – не лише навчити студентів іншомовній граматиці, лексиці, навикам говоріння тощо, але й зацікавити їх.

До основних засобів активізації мовленнєвої діяльності на заняттях з іноземної мови належать наступні:

1) **відео.** Робота з відеоматеріалами на заняттях аналогічна до роботи з друкованими та аудіотекстами: тут так само присутній дотекстовий (підготовчий) етап, текстовий етап (перегляду відео) та післятекстовий (виконання завдання до переглянутого фрагмента). Основні вимоги до відеотексту наступні: його складність повинна відповідати рівню володіння студентами іноземною мовою а також (бажано), їх спеціальності;

2) **наочність.** Після появи комунікативного методу викладання іноземних мов наочність почала широко застосовуватися на всіх етапах їх викладання. До наочності належать різноманітні малюнки, картини, фотографії, схеми

тощо, які на заняттях з іноземної мови можуть використовуватися як для семантизації і засвоєння окремих лексичних одиниць (переважно це застосовується на початковому етапі), так і для формування продуктивних видів мовленнєвої діяльності (перш за все, говоріння);

3) **ігри**. Найчастіше серед засобів активізації мовленнєвої діяльності на заняттях з іноземної мови використовуються ігри. Адже, будь-які ігри (мовні, рольові тощо) як ніщо інше сприяють підвищенню мотивації студентів до навчання і разом з тим допомагають засвоїти той чи інший мовний матеріал і навчитися розмовляти іноземною мовою.

Отже, для формування сталого рівня мотивації навчання викладач повинен розвивати у студентів відчуття впевненості та успішності, встановлювати важкі, але досяжні цілі, створювати атмосферу конкурентності, регулювати підбір завдань так, щоб постійно підтримувати оптимальну мотивацію до використання свого потенціалу в області спонукання студентів до навчання.

Список використаних джерел:

1. Рогова Г. В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г. В. Рогова, Ф. М. Рабинович, Т. Е. Сахарова // М.: Просвещение, 1990. – 267 с.
2. Покушалова Л. В. Формирование иноязычной компетенции профессионально-ориентированной компетенции у студентов технического вуза, [w:] Молодой ученый, 2011, № 3, Т. 2, с. 151–154.
3. Щукин А. Н. Обучение иностранным языкам: Теория и практика // М.: Филомат-ис. – 2004. – С. 161-162.

Зеленська Ю.С.

студентка,

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник: Бехта І.А.

доктор філологічних наук, професор,

професор кафедри англійської філології,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ФРЕЙМ КОНЦЕПТУ КУЛІНАРІЯ:

ВЕРБАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НОМІНАНТАМИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ АЛЛЕГРИ ГУДМАН «КОЛЕКЦІОНЕР КУХОВАРСЬКИХ КНИГ»)

В поданій статті розглядаються особливості вербалізації концепту кулінарія, а саме його номінантна репрезентація у романі американської письменниці Аллегри Гудман. Також поданий кількісний аналіз номінант, що репрезентують концепт кулінарія.